

İnsanlık Müzesi

– Sait ÖZBAL · 06 Şubat 2019

İNSANLIK MÜZESİ

Gecemin maziye açık penceresinden
İnsanlık müzesine bakıyorum
Ne çöl eksik ne deniz
Gökyüzü yine sessiz
Parmak kaldırıyor hayal kırıklıkları
Milattan önceki mağaralarda

Dilleri tanıdık
Acılar aynı renkte
Akıl duyguya yenik düşmüş
Kardeşler var ki
Yüzünü yıkamış kin çeşmesinde
Ve kan izi duruyor
Kimsenin olmayan topraklarda

Kadınlar ve çocuklar
Zehirli fikirlerin kurbanı
Köylere miras kalmış cehalet
Hilelerle büyümüş şehirler
Savaşlar, barışlar ve savaşlar...
Ölüm ne kadar sıradan
İlerliyor takvimler
Ya insanlık!

İnsan en çok insana düşman
...kıyamete kadar...

Yalvaç - 6 Şubat 2019